

• E.T. Seton: *Protože jsem poznal trýzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní* •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav z Bratřejova

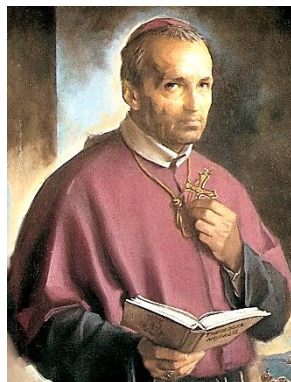
Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života - Jan 4,13-15 ▶ [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník / č. 246

srpen - 2023

Vychází od března 2003 •

1. srpen - *sv. Alfons M. z Liguori*

Alfons Maria se narodil koncem XVII. století v neapolské rodině Liguori. Již v mladém věku projevoval výjimečné nadání pro všechny předměty, kterým se učil ve škole. V pouhých 17 letech dosáhl doktorátu z občanského a kanonického práva. Krátce nato, celá Neapol chodila poslouchat nejmladšího advokáta v městě. Jeho odpůrci mu však předložili dokument, který dokazoval nepravdivost všeho, co předtím tvrdil v pevné víře, že hájí pravdu. To se Alfonse hluboce dotklo. Zavřel se ve svém domě, dlouho nevycházel a rozjímal o nejisté lidské spravedlnosti a zároveň i o Boží spravedlnosti, která jediná nemůže člověka zklamat a uvést do omylů. Nakonec místo advokátské tógy oblékl kněžský talár.

Jako kněz se začal věnovat kazatelské činnosti. Svou strhující výmluvností by si jistě vydobyl velký úspěch a uznání mezi nejvzdělanější společností. Ale mladý kněz objevil jiný svět. Byl to svět městské chudiny a chudých zemědělců v okolí. Byly to nejnížší lidové vrstvy, které žily v nevědomosti, protože se o ně nikdo nestaral. Proto byl tento lid pověřivý, protože neměl žádnou výchovu a byl zanedbaný od všech, kdo se mu měli věnovat: od královského dvora, šlechty a dokonce i od kněží.

Alfons z Liguori dospěl k závěru, že nejlepším řešením by bylo založit zvláštní řeholní kongregaci, která by těmto nejnížším vrstvám pomáhala a vychovávala je. Snil o misionářích, kteří by těmto lidem přinášeli světlo víry a oheň křesťanské lásky. Alfonsovi bylo již 53 let, když papež konečně schválil jeho novou kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele, latinsky *Redemptor*. Odtud se kongregace nazývá Redemptoristé. Musel však čekat do 84 let, než neapolský král úředně povolil její působení na svém území. V 66 letech byl Alfons jmenován biskupem v Sant' Agata deo Goti v neapolském okolí. Jako biskup pečoval hlavně o zdokonalení života svého

kněžstva a o lidové misie mezi nízkými zaostalými vrstvami obyvatelstva.

Po třinácti letech usilovné apoštolské činnosti téměř úplně oslepl a ohluchl. Následkem revmatických bolestí mu hlava klesla na prsa. Požádal o dovolení stáhnout se do sídla kongregace, kterou sám založil a bylo mu vyhověno. Žil pak ještě 12 let a dělal to, nač stačily jeho síly. Psal hlavně dopisy svým misionářům, povzbuzoval a napomínal kněze a psal knihy, kterými si získal titul církevního učitele. Zemřel v požehnaném věku 91 let.

Jako spisovatel vynikl především na poli morálky. Je známé jeho dílo *Theologia Moralis*, které je v tomto oboru základním textem pro spolehlivé učení, které v něm předkládá. Proti rigorismu, přísnosti Jansenistů, sv. Alfons místo tvrdosti zdůrazňoval soucit a milosrdenství a rozšiřoval na všechny lidi lásku, která ho již v mládí zavedla mezi neapolské *lazzarony* - městskou chudinu a mezi *cafoni* - chudí zemědělci okolního zanedbaného venkova.

/ V jednom Společenství

Nástupci Alexandra Velikého - 1 Mak 1, 1-25

- čtení ze Starého zákona -

Když Alexandr, syn Filipův, Makedoňan, který prve vládl v Řecku, vytáhl ze země Cetim, porazil Daria, krále perského a médského, svedl mnoho bitev, dobyl všech pevností a pobil krále země. Pronikl až na kraj světa a pobral kořist mnoha národům a země se před ním ztišila. Sebral velmi silnou vojenskou moc - jeho srdce se pozdvihlo a zpyšnělo - opanoval krajiny národů i knížata a byli mu poplatní. Potom ulehl a poznal, že umře. Povolal své proslulé služebníky, kteří s ním byli od mládí vychováni, a ještě zaživa jim rozdělil své království. Dvanáct let panoval Alexandr a umřel.

Jeho služebníci nastoupili vládu, každý na svém místě; a po jeho smrti všichni si nasadili koruny a po nich jejich synové po mnoho let a napáchali na zemi mnoho zla. Z nich také vzešel hříšný kořen Antioch Epifanes, syn krále Antiocha, který býval kdysi v Římě jako rukojmí. Stal se králem sto třicátého sedmého roku řecké vlády. V těch dnech povstali z Izraele bohaprázdní lidé a přemluvili mnohé. Říkali: *Pojďme a sjednejme s národy kolem nás smlouvu, neboť od té doby, kdy jsme se od nich odloučili stihlo nás mnoho neštěstí.* Tato řeč se jim zalíbila někteří z lidu byli tak horliví, že se odebrali ke králi a ten jim dovolil, aby zavedli pohanské mravy. Vystavěli tedy v Jeruzalémě tělocvičnu podle obyčeje pohanů, znovu si udělali předkožky, a tak odpadli od svaté smlouvy. Spřátelili se s pohany a zaprodali se, aby konali zlo.

Když Antioch viděl, že je utvrzeno jeho království, zamýšlel vládnout v Egyptě, aby panoval nad dvěma říšemi. Vtrhl s velkým vojskem, s vozy a slony, s jezdci a s velkým množstvím lodí do Egypta a vedl válku proti egyptskému králi Ptolemeovi. Ptolemeus ze strachu před ním uprchl. Bylo mnoho padlých. Zabral egyptské pevnosti a odvezl kořist z Egypta. Když Antioch porazil Egypt, obrátil se roku stého čtyřicátého třetího

a táhl nahoru na Izraele. Vstoupil do Jeruzaléma s velkým množstvím a vešel zpupně do svatyně. Vzal zlatý oltář, svícen s veškerým příslušenstvím, stůl předkládaných chlebů, číše, misky a zlaté misky, oponu, záslibné věnce i zlatou nádobu, která byla v průčelí chrámu - všechno to uloupil. Vzal stříbro, zlato i vzácné nářadí, pobral skryté poklady, které našel. Všechno to sebral a odtáhl domů. Pobil mnoho lidí a mluvil velmi zpupně.

Blahopřání

9. srpna slaví 48. narozeniny P. Ing. Mgr. Jindřich Peřina
1.7.2009 – 30.6.2016

29. srpna slaví 75. narozeniny arcibiskup pražský Mons. Jan Graubner
1.7.1982 – 30.4.1990

*****

Bože, dej kněžím milosti, které potřebuji k svému i našemu posvěcení
Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

***

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa - *Benedikt XVI.*

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Hlavní směry činnosti

Chtěl bych jenom krátce zdůraznit, že pastorece mládeže obsahuje dva hlavní směry činnosti. Jedním je vyhledávání, pozvání, volání, kterým získáváme nové mladé lidi k zakoušení Pána. Druhým je růst, vytváření cesty zrání pro ty, kdo už takovou zkušeností prošli. Co se týká prvního směru, vyhledávání, v tom důvěřuji ve schopnost samotných mladých lidí. Oni vědí, jak nalézat přitažlivé cesty, jak zvat druhé. Oni vědí, jak organizovat festivaly a sportovní soutěže a jak evangelizovat na sociálních sítích prostřednictvím textových zpráv, písní, videí a dalších nápadů. Je třeba mladé lidi jen povzbuzovat a dát jim svobodu, aby se nadchli pro misii v oblastech, kde je možno mládež nalézt. První slovo zvěsti může probudit hlubokou zkušenost víry při nějaké

intenzivní duchovní obnově, při rozhovoru v hospodě, o přestávce na univerzitě nebo na jiné Boží nevyzpytatelné cestě. Ale nejdůležitější je, aby každý mladý člověk našel odvahu rozsévat první slovo zvěsti do úrodné země, kterou je srdce druhého mladého člověka.

Co se týká růstu, chtěl bych upozornit na cosi důležitého. Na některých místech se stává, že poté, co mladí lidé prošli silnou zkušeností Boha, když se dotklo jejich srdce setkání s Ježíšem, jsou jim nabídnuta *formační* setkání, na nichž se pojednává jen o naukových a morálních otázkách: *o zlu v dnešním světě, o církvi, o křesťanské sociální nauce, o čistotě, o manželství, o kontrole porodnosti a dalších tématech*. Výsledkem je, že mnozí mladí lidé se nudí, ztrácejí oheň ze setkání s Kristem a radost z jeho následování; mnozí tuto cestu opouštějí a jiní propadají smutku a negativismu. Nebud'me tak upnutí na předávání velkého množství naukových témat a snažme se především probudit a upevnit velké zkušenosti, které nesou křesťanský život.

Každý vzdělávací kurz, každá cesta růstu určená mladým lidem musí jistě obsahovat formaci v křesťanské nauce a morálce. Je také důležité, aby se tato formace soustředila kolem dvou základních os: jednou je prohloubení kerygmatu, základní zkušenosti setkání s Bohem v ukřižovaném a vzkříšeném Kristu; druhou je růst v bratrské lásce, ve společném životě, ve službě. Na to jsem kladl velký důraz v Evangelii gaudium a myslím si, že je vhodné to připomenout. Na jedné straně by bylo závažným omylem domnívat se, že v pastorači mládeže *má kerygma ustoupit nějaké údajně solidnější formaci. Není nic solidnějšího, hlubšího, jistějšího, konzistentnějšího a moudřejšího než tato zvěst. Veškerá křesťanská formace je především prohlubováním kerygmatu, které se má stále více a lépe vtělovat do křesťanského života*. Proto by pastorače mládeže měla vždycky obsahovat prvky, které pomáhají obnovit a prohloubit osobní zakoušení Boží lásky a živého Ježíše Krista. Provádět se to dá různými způsoby: svědectvími, zpěvy, chvílemi adorace, nabízením prostoru pro duchovní čtení Písma svatého a také různými podněty na sociálních sítích. Tato radostná zkušenost setkání s Pánem ale nesmí být nikdy nahrazena nějakým druhem *indoktrinace*.

Na druhé straně by měl každý program pastorační práce s mládeží mít jasně zakomponovány různé prostředky a zdroje, které mohou pomáhat mladým lidem růst v bratrství, žít jako bratři a sestry, vzájemně si pomáhat, budovat společenství, být ke službě druhým a být nablízku chudým. Jestliže je bratrská láska *novým přikázáním - Jan 13,34, je-li naplněním zákona - Řím 13,10, jestliže nejlepším způsobem činí viditelnou naši lásku k Bohu, pak musí být na prvním místě v každém plánu formace mládeže a jejího růstu ke zralosti*

“ “ “

✦ **Papež František:** Jsme-li pokoušeni dopustit se špatnosti, Ježíš toto pokušení již vybojoval za nás. Ani v čase vrcholné zkoušky nás však Bůh neopouští samotné. Ve chvíli, kdy člověk prožívá zkoušku, Bůh bdí. V těch nejhorších chvílích našeho života, ve chvíli největšího trápení a největší úzkosti Bůh bdí, Bůh bojuje spolu s námi a je nám stále nablízku. Proč? Protože je Otec. Tak jsme začali modlitbu Otčenáš. Otec svoje děti nikdy neopouští.

Konkrétní případy

Bud'me konkrétní a položme si otázku, co dělat? - Když najdete ve svém rodokmenu člověka, - který spáchal sebevraždu, - který zemřel při nějaké nehodě, například při autonehodě, - který zmizel, tedy nebyl řádně pohřben, - který zemřel náhlou smrtí, a přitom - máte v rodině psychicky narušeného člověka - nebo slyšíte nějaké zvuky a hlasy často může jít o *halucinaci*, ale v tomto případě myslím skutečné zvuky a hlasy - nebo si myslíte, že ve vašem domě straší, - nebo cítíte přítomnost někoho v domě, - nebo slyšíte, jako by někdo klepal... nebo cokoliv jiného, nejlépe uděláte, když najdete kněze a vypovíte mu, co se ve vás nebo ve vašem domě odehrává. Jestliže najdete ve svém rodokmenu případ nevyřešené smrti, požádejte kněze, aby za dotyčného člověka sloužil mši svatou. Pokud je to možné, vy i psychicky narušený člen rodiny se této mše svaté zúčastněte. Mši prožívejte tak, jako by to byla zádušní nebo smírná mše, zvláště když člověk zemřel náhle a neměl čas se vyzpovídat. Během mše se snažte dělat to, co by měla udělat zemřelá osoba, pokud by ji nezastihla smrt. Poproste Ježíše, aby tohoto člověka obdařil světlem a dal mu věčné odpočinutí.

Slovo o potratech

V této souvislosti musím říci několik slov o dětech, které zemřely při úmyslném nebo nechtěném potratu. Pamatujte si, že v obou případech, ať při úmyslném nebo nezamýšleném potratu, šlo o vaše dítě, a proto musí být přijato do rodiny jako její právoplatný člen.

Problém nepřijatých dětí

Mnoho matek o svých dětech, které zemřely při potratu, raději nemluví, jako by vůbec neexistovaly. Říkají: *Mám dvě děti*, ale ve skutečnosti mají možná čtyři. I dítě, které zemřelo při potratu v prvních týdnech života, je osobou a chce, aby ho jeho rodina přijala. Co dělat, když se setkáme s takovými případy? Obětovat za dítě mši svatou, jako by šlo o mši s udílením křtu. Je to velmi důležité. Ale dejte tomu děťátku jméno. Nezmiňujte se o něm jako o potratu, jako o potraceném dítěti, ale mluvte o chlapci, o děvčátku, nebo o děťátku v nebi. Když nevíte, zda to byl chlapec nebo děvče, nezáleží na tom. Pojmenujte ho, jak chcete, a vnímejte ho jako děvče nebo chlapce. Toto dítě klepe na vaše dveře a chce, abyste je přijali za plnoprávného člena rodiny. Důvod je velmi jasný: *dítě miluje svou rodinu a chce se za ni modlit*. Ale jeho modlitba je blokována, protože ho rodina jako člena nepřijímá.

Někdy se v rodině dějí zajímavé věci, které se však vyřeší až potom, když je dítě přijato za právoplatného člena rodiny. Řeknu vám konkrétní příklad.

Znepokojení v rodině

Jednou mě navštívil manželský pár. Oba manželé byli velice rozrušení, protože se v jejich rodině stala strašná věc. Jejich devatenáctiletá, velmi inteligentní a úplně

normální dcera začala od jisté doby vnímat, že jí něco vyrušuje. Jednou v noci se vzbudila, vylezla na střechu domu a skočila dolů na cestu. Hned ji odvezli do nemocnice a lékaři si neuměli vysvětlit, jak je možné, že nezemřela. Po absolvování všech potřebných vyšetření vzali děvče k psychiatrovi, protože nebyli schopni najít důvod, proč se to stalo. Ale ani psychiatr to nechápal, protože děvče se jevilo jako úplně normální. Rodiče děvčete přišli za mnou, abych jim pomohl. Rozmlouval jsem s nimi a zeptal jsem se, zda dívka nemá nějaké mrtvé sourozence. Podívali se jeden na druhého, jako kdyby je spojovalo nějaké tajemství. Nakonec mi řekli, že děvče pocházelo z dvojčat a mělo bratra, ale ten ihned po narození zemřel. Nechtěli děvče znepokojoval, a proto mu o bratrovi nikdy neřekli. Chovali se, jako by bratr ani neexistoval.

Potom jsem požádal děvče, aby vylezlo na střechu a ukázalo mi místo ze kterého skákalo. Dívka mi to místo ukázala a já jsem se jí zeptal, proč to udělala, co v té chvíli, když skočila, cítila: *Cítila jsem v sobě sílu, které jsem nedokázala odolat, jako by mi nějaký hlas říkal Pojd' se mnou! Pojd' se mnou! A já jsem tomu hlasu nedokázala odolat, proto jsem se vrhla dolu.*

Až poté jsme jí řekli, že pochází z dvojčat a že měla bratra. Později jsme v jejich domě slavili mši svatou, jako by to byla *křestní mše* za jejího bratra. Bratra jsme vložili do Pánových rukou, děkovali jsme za něho, dali jsme mu jméno a bratr byl s velkou radostí přijat do své rodiny. Od té doby se dívka nic nestalo. Nikdy si nemůžeme být úplně jistí, zda se situace nezopakuje, ale je možné, že to, co se s děvčetem stalo, bylo způsobeno nepřijetím bratra v rodině. / snímek křesťan dnes

Ďábel se bojí Marie, Matky Boží

Knihy *Poslední vymítač d'ábla* zmiňuje dialog, který zesnulý kněz vedl s démonem o Boží matce v roce 2016. V rámci exorcismu se Gabriele Amorth zeptal d'ábla na vlastnosti Panny Marie, které by ho rozzuřily nejvíce. Ďábel vyjmenoval čtyři charakterové rysy: *především její pokoru, čistotu a poslušnost*. V těchto vlastnostech ji žádné stvoření nepřekoná. Čtvrtým rysem, který může d'ábla rozzuřit, je skutečnost, že nikdy nebyla poskvrněna hříchem.

Ďábel se bojí jména Marie více než jména Ježíš, protože je pro něj ještě víc pokořující, když je poražen stvořením než samým Stvořitelem.

Každý růženec je pro něj *rána do hlavy*. *Kdyby křesťané znali sílu růžence, byl by to můj konec*, citoval Amorth dialog s d'áblem během exorcismu. V rozhovoru z roku 2016 vymítač ukazuje na problémy, které může přinést dotaz na d'ábla. Ďábel je *otcem lži*, řekl Amorth. Proto by jeho odpovědi měly být chovány

s opatrností a přezkoumány. Ďábel je však často nucen mluvit, čemuž se chce za všech okolností vyhnout. I když musí říct své jméno, je to pro něj velká pokora, velké ponížení. Právě proto, že je *otcem lži*, je pokora, když je ďábel přinucen Bohem říkat pravdu. Exorcista se nesmí nechat vést osobní zvědavostí, když vyslychá ďábla. Obřad exorcismu to výslovně zakazuje. Ani nesmí dovolit ďáblu, aby mu vzal vedení rozhovoru z rukou, jinak povede exorcistu, jak varoval otec Amorth. / zg Modlitba.sk

“ “ “

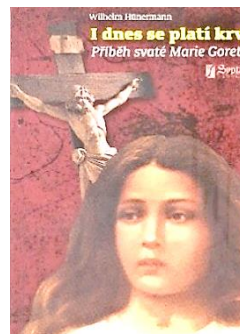
SVATÁ TOUHA

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Paní Assunta si povzdechla: *jak můžeš přijmout Spasitele, mé srdce, když tě nikdo nevyučoval? Vždyť neumíš ani číst. Nemám peníze, abych ti nechala ušít šaty a koupila střevíce a závoj. Vždyť nemáš ani minutu času, vždyť už musíš dělat, má ubohá maličká - To se pak nedostanu nikdy k svatému přijímání. Já ale nemohu bez Ježíše žít, vyrazila ze sebe Marietta a vzlykot otřásal jejím tělem. Assunta ji pevně objala a žalovala sama v slzách: Co může dělat, mé srdíčko, tvá zkoušená matka? Nemůže tě ani poslat do školy. Musí se dívat, jak vyrůstáš jako zvířátko.*

Když viděla Marietta maminčiny slzy, otřela si oči a řekla: *Už o tom nebudeme mluvit. Věděla jsem, že tě rozesmůtním.* Příští neděli si však dodala odvahy a zašla po mši svaté do sakristie a světila se donu Palianimu se svým trápením: *Tak ráda bych chodila ke svatému přijímání,* řekla mu a nespustila z něho své temné, hluboké oči: *ale my jsme chudí. Maminka nemůže mně a Angelovi koupit šaty a boty. Vy jste ale přece sám řekl, že Spasitel volá k sobě všechny, kteří se lopotí a jsou obtíženi břemenem a také děti že volal.*

Ovšem, ovšem, přisvědčoval staříčkový farář a se zalíbením hleděl na prosící dítě. Když však jdou děti k prvnímu svatému přijímání, pak se mají objevit u stolu Páně ozdobeny. Jinak to nejde. Nesluší se, aby někdo přišel ve všedních šatech. Pán přece dal vyhnat od svatební hostiny toho drzouna, který neměl žádné svatební roucho - Ale pane faráři tím se přece myslí roucho milosti, bránila se horlivě Marietta. Ty to víš? divil se don Paliani. *To mě už maminka učila, přikývlo dítě, a vy sám jste o tom kázal v kostele - To ale musíš dávat pak dávat v kostele pozor, že? - A jak! Myslím, že bych vám dokázala přesně říci, co jste kázal minulou neděli - No, to jsem opravdu zvědavý, zda to dokážeš, zubil se kněz, no tak začni!* Jak velký ale byl jeho údiv, když mu dítě dokázalo říci nejen hlavní myšlenku, nýbrž i celé úseky, slovo od slova. *No, tos dokázala na jedničku, chválil dítě, když zmlklo s lehkým uzarděním ve tvářích. Nikdy bych nemyslel, že mám tak pozorné posluchače - Musíme každou neděli oba, Angelo i já, vyložit mamince, co jsme si zapamatovali z kázání. To se pak musí dávat pozor! Avšak ráda bych ještě něco řekla, jen nevím, zda se to sluší, zdráhala se Mari-*

etta. *No, jen s tím ven, povzbuzoval ji kněz, něco zlého to jistě nebude.*

Řekl Spasitel, když volal děti k sobě: Nejprve jděte domů, naučte se číst a psát, vezměte si nové šaty, nové boty a bílý závoj a ještě si vezměte svíci a pak přijďte ke mně? – Ty jsi ale šibalka! Řekl duchovní trochu ohromen. Ale máš pravdu, to neřekl. A já ti slibuju, že také ty nezůstaneš pozadu jen proto, že jsi chudá. Jednou si promluví s tvou matkou. Nu a teď už běž, ty malá profesorko! Uvedeš ještě svého starého faráře do zmatku svými otázkami – Odpusťte, jestli jsem řekla něco nesprávného, prosilo dítě, když podávalo panu faráři ruku. Ne, ne, bylo to tak správné, přitakal don Paliani, musím se nad tím jednou důkladně zamyslet. Teď už běž a pozdravuj svou maminku - Tatínka ne? Já jdu ještě na hřbitov – Ale ovšem, tatínka také.

Ještě dlouho hleděl kněz za děvčetem, které právě spěchalo na hřbitov. To dítě je jasně dílo milosti. Jak musí být milé Spasiteli! Ne, napříště je už nic nesmí oddělovat od něho – to si slíbil staříčkový kněz v tu hodinu.

Modlitba jako cesta i dřina

Co je modlitba? A nechci teď říkat žádné definice moudrých a svatých lidí. Budu upřímná sama za sebe. Modlitba je pro mne možnost, jak se vztahovat k Bohu, jak s ním mluvit, jak mu děkovat, prosit, žasnout, ale také někdy - *hádat se*. Došla jsem totiž ke dvěma závěrům. *Modlitba je cesta, a zároveň modlitba je dřina*. Někdy dokonce boj. **Modlitba je cesta**. Uvedu příklad: Jako máma tří dcer, ale i jako farářka, jsem vyslechla různé modlitby: *Pane Bože, chtěla bych dostat už ty růžové šatičky, ty s tím jednorozcem...* Nad každou takou modlitbou jsem s rozpaky kroutila hlavou, a mlčky nesouhlasila. Pána Boha přece nemůžeme zaměňovat za automat na přání. Ale naše dcery rostou, a já s úžasem sleduji, jak se s úžasem mění a rostou jejich modlitby.

Modlitba je dřina. Každý, kdo se modlí, nejspíš také bolestně zjišťuje, že nastane chvíle, kdy Bůh mlčí. Jako by modlitba nenašla svého adresáta. Možná se pak ptáme: co je špatně, kde dělám chybu? Ježíši, už mi dej nějak vědět, žes na mně nezapomněl. A v takových chvílích nám můžou být inspirací žalmy. Mnohokrát promodlená slova, která se kdysi dávno někdo modlil, a zvláštní je, že zapadají do našich životů i dnes. Třeba 42. žalm: *jako laň dychtí po živé vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože. Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří? Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci, když se mne každý den ptají: kde je tvůj Bůh?* Slova laň dychtí po bystré vodě zní docela romanticky. Ale slyšeli jste někdy jelena nebo srnce? To není žádné romantické troubení. To je džes, který dokáže pořádně vyděsit.

Jsou chvíle, kdy duše řve, a má výraz v tu chvíli jako by nepomáhala, protože vědomí, že Bůh je, ale přesto mi nepomáhá, je mnohem těžší. Jak ukojit duši, která řve po Bohu? Co když to Boží mlčení je právě kvůli nám samotným, aby nám něco došlo,

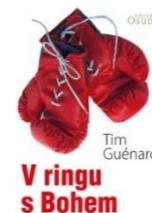
abychom se něčemu naučili, nebo nám odpovídá, ale jinak, než si představujeme. Nevím. Snad jen vím, že i když nepřichází odpověď, nebo ještě nejsme schopni tu odpověď vidět či slyšet, nepřestávejme. Žízeň po Bohu ukojí jenom Bůh. Ale ten žalm pokračuje dál, a dává nám směr, kterým se vydat: *Na Boha čekej, má duše, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse, on je můj Bůh.*

/ Ludmila Michalová Mikšíková, evangelická farářka ve Strmilově na Jindřichohradecku, Proglas

V učení na sochaře chrličů

Obrácení slavného francouzského boxera

Někdy chci, aby si ostatní mysleli, že nežiju úplně sám, že mě má někdo rád a opečovává mě. U Williama Saurina si koupím nějakou konzervu - čočku s párkem, ragú z fazolí a masem, vyklopím to do misky a předstírám, že mi ji připravila moje přítelkyně. Nevím, jestli tomu někdo věří. Jakub se zkusí se mnou udobřit. Jednou spolu pracujeme na stejném lešení. Omluví se. *Víš, jenom jsem tě chtěl poškádlit...* - *No, dostals co proto!* Zasmějeme se a ťukneme si svařákem, protože je ledový vítr. Jakub je taky z dětského domova, sblízuje nás to. Má dvě děti, které miluje o to víc, že nepoznal svého vlastního otce. Dozví se o něm jen jednou, a to, když mu stát nařídí platit tomuto neznámému důchod. Jakub dře, aby mohl koupit dům. Šetří každý halíř, odtud jeho skrblictví. Učím se ho obdivovat a mít rád, tvrdohlavce.

Mezi spolupracovníky mám své místo a práce mě baví. Těžší je, když několik dní v měsíci musím chodit do školy. Kvůli obrovským mezerám v geometrii tvrdě makám v technickém kreslení. Navíc jsem si proti sobě poštvál profesora. Když jednou něco vysvětloval, přesvědčoval jsem ho, že vykládá hlouposti. Bránil se. Odpoledne jsem přede všemi prokázal, že nemá pravdu. Veřejně jsem ho urazil a ponížil, blbce namyšleného. Od té doby tvrdě platím za tento prohřešek vůči bontónu. Pokaždé, když mu přinesu výkres, před všemi ho roztrhá. Ty urážky snáším několik měsíců po sobě. Až do onoho květnového rána, kdy znovu zničí mou práci. Zrovna na této mi záleželo, s ní jsem se doopravdy nadřel. Vztek mi stoupá do hlavy, protéká mnou jako láva. Vracím se na místo, abych se posadil, a přitom zhluboka a pomalu dýchám, roztrhané papíry v ruce. Položím je na lavici, a pak se v klidu vracím k jeho stolku. Chytím složku, do které si profesor ukládá své vlastní výkresy, a přede všemi, s pohledem na něj, začnu jeden po druhém trhat.

Ted' víte, co člověk cítí. Odcházím a prásknu dveřmi. Celá třída se mě před profesorem zastane. Spolužáci připouštějí, že jsem trochu zvláštní, to ano, ale jsou tu polehčující okolnosti: i přes své mezery na svých výkresech tvrdě pracuju, a on je vůči mně nespravedlivý. Profesor poslouchá. Pak za mnou vyjde na chodbu. Mluvíme spolu mezi čtyřma očima. Omluvím se. On se taky omlouvá. A poplácá mě po rameni: *Tak pojď, jdeme za ostatními.* V následujících týdnech po mně chce, abych byl aktivnější a zdarma mi nabídne hodiny geometrie a technického kreslení, abych

dohnal, co jsem zameškal. Makám jako blázen, bojuju kvůli němu, aby na mě mohl být hrdý, a taky kvůli soudkyni. Začínám dostávat obstojné známky. Nejdůležitější lekce, kterou jsem dostal od tohoto muže, není z technického kreslení, ale z pokory. Dokázal se vykašlat na svou hrdost. Udělal ke mně první krok, abychom se usmířili, i když byl v pozici toho, kdo má moc a kdo byl uražen.

Přes den žiju v určité harmonii sám se sebou. To večer, až se slunce překulí za obzor, začíná mít moje vyrovnanost trhliny. Topím se ve smutku a rozhořčení. Když přichází noc, začínají na mě útočit staří démoni. Rychle jako cválající kůň ve mně vzrůstá úzkost, zvláště když mím osvětlené byty nebo domy, v nichž je rušno. Za závěsy tuším blízkost rodiny, děti, které si hrají se svými rodiči nebo si pod jejich dohledem dělají úkoly. Z otevřených oken slyším cinkání příborů a talířů, smích, hádky, život. V mém nitru burácí netvor násilí a žárlivosti: Proč oni mají takové štěstí? Proč ne já? Stávám se tedy teroristou lásky, upírem něžnosti. Ranami si kompenzuju lásku, která mi není dopřána. Rozdávám je při náhodných setkáních, z čisté pomstychtivosti, kopance kolenem těm, kteří mají tu smůlu a potkají mě na ulici. Osvobozuje mě to z mé opuštěnosti. Aspoň se na mě podívají, vynadají mi, chtějí mě dohonit, zajímají se o mě. Jsem znovu a znovu lidmi zraňován. Moje přecitlivělost člověka dřevěného zaživa z kůže je živena krutými nespravedlnostmi. Zdá se, že jich je čím dál víc. Dítě z dětského domova je pod zástěrkou dobročinnosti kořist pro prospěcháře. Zjistil jsem to u své surové pěstounky, pak s poručníkem, který mě má pod dohledem od té doby, kdy jsem se začal učit sochařem. Předávám mu svou výplatu stavebního dělníka, pět set franků měsíčně. Peníze ukládá v bance. Alespoň to tvrdí. Když ho však po roce a půl žádám o dlužné peníze, abych si koupil motorku Malagutti, protože kolo mi ukradli, ten hajzl mi s nevinným výrazem odpoví: *Ale ty nemáš peníze! Tvůj účet je prázdný!* Bral si z mých peněz, ale nemůžu to dokázat! Čtrnáct dní chodím na stavbu pěšky, čtrnáct kilometrů tam a čtrnáct zpátky. Vyčerpaný, s nervy u konce, znechucený ukradnu za bílého dne před justičním palácem policejní moped. Polepím ho samolepkami a další den se na svém úlovku vrátím před policejní stanicí. Provokace mladého rozhněvaného namyšlence. Nikdo mě nezastavuje, policajti procházejí bez povšimnutí. Stroj si tedy přivlastním s tím, že je to dárek od mého otce, prezidenta republiky, jako odškodné za nespravedlnost spáchanou mým poručníkem.

♦ ♦ ♦

♦ **Mezi křesťany různých oborů jsme se ptali: Čím vás nejvíc oslovuje papež František?** - Sandra Silná, 4/5 farářka Církve československé husitské. Papež František si mě získal hlavně vydáním encykliky *Laudato si'*. Jen je škoda, že její praktický ohlas v církvích není takový, jak si asi mnozí environmentálně vnímaví křesťané přáli. Velmi mě taky vždy překvapí a rozesmutní, když slyším, jak se některé skupinky fundamentálně smýšlejících křesťanů ve světě modlí za to, aby papež František zemřel. A tak si říkám, jak je dobře, že František tím, jaký je, ukazuje některým svým sestrám a bratřím zrcadlo a odhaluje možná nevědomky slabiny, které církev, stejně jako každé jiné společenství, má. Kéž by takových odvážných Františků *ale 1 František*, bylo ve společenství církve víc.

| z Liturgického kalendáře |

- srpen -

1.- památka **sv. Alfonsa Marie z Liguori**, biskupa a učitele církve ♦ 4.- památka **sv. Jana Marie Vianneye**, kněze, první pátek v měsíci ♦ 8.- památka **sv. Dominika**, kněze ♦ 9.- svátek **sv. Terezie Benedikty od Kříže**, panny a mučednice, patronky Evropy ♦ 10.- svátek **sv. Vavřince**, mučedníka ♦ 11.- památka **sv. Kláry**, panny ♦ 14.- památka **sv. Maxmiliána Marie Kolbeho**, kněze a mučedníka ♦ 15.- **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**, doporučený svátek ♦ 21.- památka **sv. Pia X.**, papeže ♦ 22.- památka **Panny Marie Královny** ♦ 24.- svátek **sv. Bartoloměje**, apoštola ♦ 28.- památka **sv. Augustina**, biskupa a učitele církve ♦ 29.- památka **umučení sv. Jana Křtitele**.

♦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

♦ **Úklid kostela srpen: 5.8.**- Straková Růžena – *Chrámečné*
12.8.- Sochora Pavel ♦ **19.8.**- Tomšů Jiří ♦ **26.8.**- Beněk Radek - *Chrámečné*

♦ **Většina mladých Francouzů věří**

v Boha. Vyplyvá to z online průzkumu společnosti Odoxa. Účastnilo se jej 1 005 respondentů. K víře v Boha se přihlásilo 62% respondentů mezi 25-34 lety a 59% těch mezi 18-24 lety. Za křesťany se pak označuje 30% mladších 25 let. Častěji než starší lidé věří mladí pod 34 let v některou formu posmrtného života. Podle jiného průzkumu, a to od společnosti Ifop z loňského září, je 59% Francouzů mezi 18 a 24 lety pokřtěných, avšak v naprosté většině je nechali v dětství pokřtít ze svého rozhodnutí rodiče. / KT č. 23-2023

♦ **Tweet papeže Františka:** Bůh není vzdálený: zná a miluje vás; chce vás držet za ruku, i když jdete po strmých a nerovných cestách, i když upadnete a je pro vás těžké vstát a vrátit se na cestu; on, Hospodin, je tam s vámi. Vskutku, často ve chvílích, kdy jste nejslabší, cítíte Jeho přítomnost silněji.

*Slzy jsou někdy
vzácnější než úsměv.
Úsměv rozdáváme
skoro každému,
ale pláčeme jen pro
toho,
na kom nám opravdu
záleží.*

♦ **Citáty o víře: Co platná jest urozenost** nebo hojnost jmění, není-li při nich čistého svědomí, pravé víry a naděje ve svaté vzkříšení – Karel IV. ♦♦ **Člověk bez víry** je jako pocestný bez cíle, jako někdo, kdo bojuje bez naděje na vítězství – sv. Augustin ♦♦ **Víra bývá zkušeností** mlčení Božího –

/ bl. Stefan Wyszyński

Pořad bohoslužeb
Neděle - 10:30hod. ✠ Středa - 17:30hod.

✠ ✠ ✠

St/2.- na poděkování Pánu Bohu léta života...

Ne/6.- za živou a + rod. Krácalovu a Janíkovu

St/9.-

Ne/13.- za farníky

St/16.- za + Františka Courala, rodiče, živ. rod...

Ne/20.- za rodinu Tkadlecovu a Šírovu a ž. rodinu

St23.-

Ne/27.- za Augustina Tkadlece a živou rodinu

St/30.-

Marcus Tullius CICERO,
římský republikánský politik,
Filosof v r. 48 př.n.l. o postavení
ve společnosti a přerozdělení moci

- 1 - CHUDÝ = pracuje
- 2 - BOHATÝ = jej využívá
- 3 - VOJÁK = chrání oba dva
- 4 - PLÁTCE DANĚ = platí všem třem
- 5 - TULÁK = odpočívá za všechny čtyři
- 6 - OCHMELKA = pije za všech pět
- 7 - BANKÉŘ = okrádá všech šest
- 8 - PRAVNÍK = se pře se všemi sedmi
- 9 - LÉKAŘ = zabíjí všech osm
- 10 - HROBNÍK = pohřbívá všech devět
- 11 - POLITIK = žije ze všech deseti

Změnilo se něco od té doby?

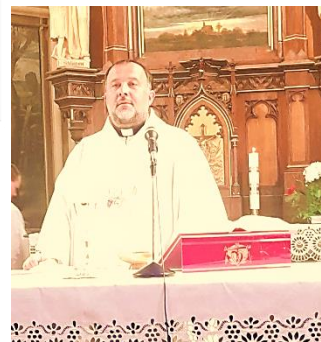
*** Příloha Studánky ***

srpen - 2023

Snímky z Farního táboráku 2.7.2023, kterého se zúčastnil i náš duchovní otec Vít Hlavica

**Poutní mši svatou 5.7.2023 celebroul P. Josef Rosenberg.
Za tuto službu mu poděkovala varhanice Marie.
Poblahopřála mu i k jeho 20ceti leté kněžské službě.**

**Oficiální rozloučení s duchovním otcem Vítem Hlavicou
9.7.2023. Jak už bylo sděleno v minulém Studánce, otec Vít
odchází do Olomouce, kde převzal od 10.7.2023 funkci
rektora Arcibiskupského kněžského semináře.**

**Personální změny
v olomoucké Arcidiecéze**

Změny ve vedení čekají tři děkanáty. Z Veselí nad Moravou odchází dosavadní farář a děkan Mons. Václav Vrba, který bude nově sloužit jako farář ve Stříteži nad Ludinou. Jeho místo faráře ve Veselí a děkana veselského děkanátu zaujme P. Andrzej Bystrzycki, doposud farář ve Štítné nad Vláří.

Nového faráře a děkana budou mít také ve Vizovicích. Dosud zde působící P. Vít Hlavica se nově stává rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci a místo něj do čela vizovické farnosti i místního děkanátu nastupuje P. Vladimír Mrázek. Ten byl dosud farářem a děkanem v Kyjově a na obě pozice místo něj nastoupí P. Pavel Stuška, který zatím působil jako rektor semináře.

Změna po třiatřiceti letech čeká farnost Újezd u Valašských Klobouk. Dosavadní farář Mons. Jan Můčka bude nově sloužit jako výpomocný duchovní ve Strážnici a na jeho místo nastoupí P. Jan Mach, nyní působící v Lukově. Duchovní správu Lukova dostává nově na starosti P. Karel Janíček, který nyní vypomáhá v kroměřížské farnosti Panny Marie, a zde ho nahradí P. Jiří Rek, doposud farář v Uherském Brodě – Újezdci. Sem místo něj přijde P. Vlastimil Vaněk, nyní farář v Hovězí, kde se novým administrátorem stane P. Ludvík Málek SVD, doposud kaplan v Novém Hrozenkově. Nového faráře dostanou také farnosti Dolní a Horní Němčí, odkud dosavadní farář P. Petr Hofírek odchází do Vnorov, a na jeho místo přichází současný zlínský kaplan P. Jiří Luňák. Nynější vnorovský farář P. Josef Jelínek bude nově sloužit v Senici na Hané a okolí, odkud duchovní P. Martin Mališka odchází do Želechovic nad Dřevnicí a Provodova, dosavadní duchovní v Želechovicích a Provodově. P. Pavel Martinka bude nově sloužit ve Štítné nad Vláří. Několik personálních

změň čeká také farnosti v Olomouci. Administrátorem v místní části Holice se stane dosavadní šternberský kaplan P. Josef Mikulášek a správa farnosti Nové Sady přechází od Mons. Františka Hanáčka, faráře u sv. Mořice, na katedrálního faráře P. Ladislava Šviráka.

Mění se také některé kaplanské pozice. Do Zlína nově přichází P. Josef Biernát, který nyní slouží jako kaplan v Bystřici pod Hostýnem a okolí, a na jeho místo přechází dosavadní luhačovický kaplan P. Jan Svozílek. Kaplanem v Luhačovicích se nově stane P. Dominik Kovář, nyní kaplan v Holešově. Nová působiště čekají také na dva jáhny. Josef Kvapilík, který byl vysvěcen letos v polovině června, bude působit jako jáhen v Rajnochovicích a v místním arcidiecézním centru života mládeže Přístav. Václav Slivka, vysvěcený před rokem a dosud působící v rámci Arcibiskupského kněžského semináře, se pak nově stává jáhnem na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži.

/ ACO - ustanovení k 10. 7. 2023, Mons. Antonín Basler kancléř

**Přivítání o. Vladimíra Mrázka 16.7.2023 v našem kostele.
Své funkce děkana děkanátu Vizovice se ujal 10.7.2023**

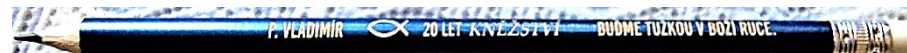
**Přejeme Vám otče Vladimíre
Boží požehnání pro Vaši službu, pro naši farnost, dary Ducha Svatého a Panna Maria ať je Vaší
ochranou. Vítejte mezi námi!**

**Mons. Antonín Basler uvedl nového
faráře otce Vladimíra Mrázka
17.7.2023 do duchovní služby**

***Bud'me tužkou v Boží ruce –
tužku s tímto popiskem dostal
každý zúčastněný od otce
Vladimíra.***

Oslava v Přerově

Až k nám na Valašsko dorazilo z Přerova pozvání na oslavu 20.výročí kněžství o. Josefa Rosenberga a jeho spolužáka ze semináře o. Vladimíra Mrázka. Byla to docela neobvyklá, zato jedinečná příležitost, setkat se s dvěma kněžími, kteří mají určitou spojitost s Bratřejovem... Pozdravit našeho bývalého faráře o. Josefa (2016 – 2018) a seznámit se s o. Vladimírem, našim budoucím farářem (od července 2023).

S několika farníky jsme se vypravili v sobotu 10.června na cestu do Přerova. Nejprve se v tamním kostele konala mše svatá, na které se sešli spolužáci, přátelé i příbuzní jubilantů, spolu s místními věřícími. Na závěr rozdávali ministranti atypickou upomínku na toto výročí. Místo „svatého obrázku“ si každý mohl odnést dřevěnou tužku, která symbolizuje Boží vedení – „Bud'te tužkou v Boží ruce“.

Po mši následovalo přátelské setkání na farní zahradě, kde bylo připraveno pohoštění, klobásy z udírny, pivo, víno, slivovice, káva, cukroví a jiné dobroty. Ani my nepřišli s prázdnou. Předali jsme o. Josefovi i o. Vladimírovi s upečenými frgály i „Přání z Bratřejova“ :-)

Oslava byla „jak se patří“, v družných hovorech se oba kněží

setkávali se spoustou gratulantů, kteří jim přáli vše dobré, pevné zdraví, hojnost Boží milosti a síly do další kněžské služby. Mezi hosty byli i významní představitelé Města Přerova, popřát přišel i pan primátor, neboť o. Josef je přerovským děkanem od r.

2018 a o. Vladimír je přerovským rodákem. K tomu bylo veselo, hrálo se a zpívalo, s kytarou a houslemi místních i s harmonikou otce Vojty Radocha, který slouží jako kaplan v Přerově a u nás v Bratřejově byl už dvakrát na Setkání sborů.

Také my jsme si s ostatními

popovídali, omrkli novou střechu na kostele i zkontrolovali za farou včelky o. Josefa. V Přerově jsme strávili velmi příjemné sobotní odpoledne, v kterém jsme poděkovali Bohu za dobré kněze a poznali místa, odkud o. Vladimír pochází a kde o. Josef vede farnost i děkanát.

/ M. Poláchová

Super domácí sójová omáčka. Stačí smíchat 3 díly bílého vína se 7 díly tekutého polévkového koření. Omáčka je výborná a k nerozeznání od kupované.

Jemná gulášová polévka. Gulášovou polévku ze sáčku vylepšíme na kostičky nakrájenou cibulí a hrstí anglické slaniny, které podusíme na suché teflonové pánvi. Kromě toho do ní zamícháme ještě před podáváním lžící zakysané smetany.

Cukrová poleva, která se zaručeně povede. Ušleháme 1 bílek se 150g moučkového cukru, který dvakrát prosejeme. Aby se poleva z moučnicku neloupala a příliš rychle netuhla, přidáme do ní 2 kapky oleje či citronové šťávy.

Aby byly řízky naprosto dokonalé. Při smažení řízků přidejte do rozehřátého tuku silnější kolečka syrového bramboru, tak se vám nikdy nepřipálí. Aby byly řízky hezky dozlatova vypečené, báječně křupavé a strouhanka z nich neopadávala, nesmíte je před přípravou nechávat dlouho obalené v lednici a při samotném smažení přikrývat pokličkou. Pokud ale do vajíčka na obalování přidáte bílý jogurt - na 1 vejce asi 1 lžičku - , strouhanka bude na mase pevně držet.

Domácí bylinkový ocet skvěle chutná. Do suché láhve nalijte bílý ocet a přidejte do něj několik snítek omytých a osušených bylinek /estragon, kopr apod./. Vždy používejte jeden druh a bylinky v něm nechávejte, dokud se ocet nespotebuje.

Zeleninové saláty ozdobte krutonky. Jednoduchý salát můžete ozvláštnit opečenými krutonky. Z plátků chleba, nejlépe tmavého toustového, si nakrájejte malé kostičky nebo formičkou vytvořte různé tvary a kousky chleba pak opečte dozlatova na rozehřátém olivovém oleji. Promíchejte s najemno posekanou petrželkou a přidejte do salátu.

U soudu: Slečno, víte, co můžete dostat za křivé svědectví? - Ano, pane sudí. Obžalovaný mi za to slíbil, že mi koupí auto ♦ Tati chtěla bych jít do kina. Dej mi 200 korun - Ne, jen buď pěkně doma - Tak dobře, budu dvě hodiny cvičit na housle ♦ Tati, až vyrostu, budu také tak hubený jako jsi ty? - Když se vezmeš dobrou kuchařku tak ne ♦ Pane obžalovaný, nemůžete přece denně měnit svou výpověď! - Když já vás, pane soudce, nechci obtěžovat stále stejnými báchorkami ♦ Dřív to muselo být bez

elektřiny hrozné. Nevím, jak se lidé mohli dívat na televizi při svíčkách? ♦ Muž čeká na ženu před autoškolou. Doma se jí ptá: Ten dědoušek je dobrý instruktor? - Ano, ale než jsme vyjeli, byl to docela pohledný mladík ♦ Moje žena nikdy nedodrží slib. Několikrát už ode mne utekla a říkala, že se ke mně nikdy nevrátí. Už to udělala pětkrát a vždy se vrátila.

♦ Co čušíš, uhni, možná aj tam pojedu.

PLOVÁRNA

Z důvodu
potřeby
dodržení
rozestupů
nebude v
dráze 1, 3, 5
a 7 voda